No. 40.

THE ISRAELITES
HEALED BY THE BRAZEN SERPENT.

ISRAEL AIR AN SLANACHADH

LEIS AN

NATHAIR UMHA.

" Agus labhair an sluagh an aghaidh Dhé, agus an aghaidh Mhaois, C'ar son a thug sibh a nìos sinn as an Eiphit, gu bàs fhaghail san fhàsach? oir cha '*n 'eil* aran, no uisge *ann*, agus tha ar n-anam a' gabhail gràin do'n aran eutrom so. Agus chuir an Tighearna nathraichean loisgeach am measg an t-sluaigh; agus lot iad an sluagh, agus fhuair mòrshluagh do Israel bàs. Uime sin thàinig an sluagh a dh'ionnsuidh Mhaois, agus thubhairt iad, Pheacaich sinn, oir labhair sinn an aghaidh an Tighearn, agus a't' aghaidh-sa; guidh air an Tighearna gu'n toir e air falbh uainn na nathraichean. Agus ghuidh Maois air son an t-sluaigh. Agus thubhairt an Tighearna ri Maois, Dean dhuit féin nathair loisgeach, agus cuir i air crann; agus tarlaidh, gach neach a lotar, an uair a dh'amhairceas e oirre, gu mair e beò. Agus rinn Maois nathair umha, agus chuir e air crann i: agus tharladh, ma lot nathair duine sam bith, agus gu'n d'amhairc e air an nathair umha, gu'n d'fhan e beò."—Aireamh, xxi. 5—10.

Is e so an cunntas a ta air a thoirt dhuinn ann am focal Dhé mu mhiorbhuill chomharaichte na nathrach umha: agus cha'n'eil sinn air ar fagail 'san dorcha do thaobh an èolas a dh'fhendas sinn a tharruing o'n sgeul. Tha sinn air ar teagasg anns an Tiomnadh Nuaidh mu na breitheanasan aimsireil le Dia air na h-Iudhaich air son an ceannairc, gu'n "do thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eisimpleiribh: agus sgriobhadh iad chum teagasg dhuinne." Agus tha'n t-Abstol a dearbhadh aon d'a chomhairlean le bhi comharrachadh ris a cheart ni so: "Agus na buaireamaide mar a bhuair cuid diubhsan, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe. Agus na deanaibh-sa gearan, mar a rinn cuid diubh-san gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosadair." 1 *Cor.* x. 9, 10.

LONDON: RELIGIOUS TRACT SOCIETY
56, Paternoster Row.

Ach tha seallaidh eile fathast 'sam bheil barandas againn gu beachdachadh air a cheann-teagasg so, agus ann an doigh sonruichte mu'm feud e bhi air a ràdh, dian-smuaineachadh àraidh a ghiulan do gach aon dhinn. Anns a chomh-luadar bh' aig ar Tighearna Iosa Criosd ri Nicodemus, air a chuir sios an *Eoin* iii. caib.; tha e cuir an ceill gu robh an nathair umha na samhladh air fein, mar air a thogail suas air a chrann-chéusaidh air son slàinte peacaiche caillte. Beachd-smuainicheamaid air pàirt do na nithe àraidh 'san feud sinn cosamhladh a tharruing eadar an scàile agus an neach a bh'air a chiallachadh leis, eadar a am fa'lais agus a bhrigh.

I. Bha'n nathair umha na leighis sàr-fheumail, oir bha lot na nathrach-bàsmhor, agus mu'n d'orduich Dia am meadhon so do'n saorsinn, "fhuair mor-shluagh do Israel bàs." Nach robh sinn ullamh gu bàs fhaighinn'nur a thug gàirdean Chriosd slàinte? Nach robh sinn a' dol sios do'n t-slochd, 'nur a "fhuair Dia an eiric so?" Air dhuinn bhi buailteach do dhiomb' an uile-chumhachdaich toilltinneach gu siorruidh, mur b'e gu'n d'thainig am Fear-Saoraidh gràsmhor so "a dh'iarraidh agus a thearnadh an ni sin a bha caillte." An so gu deimhin feudaidh sinn an ràdh sin a chleachdadh "Is e cruaidh-chàs an duine cothrom Dhia'.

II. Bha i na cungaidh-leighis air a h-ulluchadh le Dia. Cha robh a' Maois ach am fear frithealaidh. Agus do thaobh slighe na slàinte air ulluchadh an Iosa Criosd air son duine caillte, nach fheud sinn a ràdh, "Co aig an robh fios inntinn an Tighearna, no co bu chomhairleach dha?" Ciod an gliocas, ach na tha gabhail comhnuidh an Iehobhah, a b'urrainn slighe fhaighinn a mach anns an coinnicheadh tròcair agus fìrinn an slàinte an duine, "anns am biodh Dia cothromach, agus a' firinneachadh an ti a chreideas ann an Iosa."

III. Cha robh ach aon ìoc-shlàint air son a champa uile. Bha e na dhoigh leigheas freagarrach agus uil'fhoghainteach; ach feumaidh iadsan a bh'air an lotadh gu geur, agus iadsan a dh'fhuiling beagan a réir coimeis, amharc ris an neach cheudna air son leighis. Direach mar sin "cha'n'eil ainm air bith eile fo neamh," ach ainm Iosa, "air a thoirt am measg dhaoine, tre am feud sinn bhi air ar tearnadh, agus cha'n'eil slàinte ann an neach air bith eile." Cha'n'eil ach aon doigh sàbhaladh dhoibhsan a ta ann an coimeis maith, agus air son a pheacaich a's mo. Tha Iosa "comasach air an dream a thig a dh'ionnsuidh Dhe trid-san a thearnadh

gu h-iomlan," agus as eugmhais-san cha'n'eil slàinte air son neach air bith.

IV. Bha' chungaidh-leighis so neo-fhailneach—" Agus tharladh na'n lotadh nathair duine sam bith, 'nuair a dh'amhairceadh e air an nathair umha, dh'fhanadh e beò."—Co a sheall air Iosa riamh gun'fhaighinn " comosach gu tearnadh."—Co e am peacach a " dh'earb as, agus air an robh nàire."—Cha robh a h-aon; oir tha e sgriobhta, " Is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic fein, chum as ge b'e neach a chreideas ann nach griosar e, ach gu'm bi a' bheatha shìorruidh aige."

V. Bha na h-Israelich leònta air an leighis le bhi ag amharc air an nathair umha.—Agus tha peacaich air an sàbhaladh, cha'n ann le oibribh air bith ac' fein, ach le bhi creidsinn anns an Tighearn' Iosa Criosd.—'Se a' chuireadh gràsmhor " Seallaibh riumsa, agus bithibh air bhur tearnadh; uile iomalla na talmhainn."—Feuch Uan De, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail." Tha slàinte air a gealladh do'n ti nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhireanaicheas an duine mi-dhiadhaidh measar a chreidimh mar fhireantachd." *Rom.* iv. 5. Dh'ullaich Dia leis a so air son tearuinteachd a chreidmhich, gidheadh cha d'fhag e rùm air bith dha chum uaill a dheanamh. Tha bhuannachd uile aig peacaich; feumaidh a ghlòir uile a bhi aig Dia.—A Leughadair ghràdhach, leig leam feòrach dhiot, Am bheil so toirt oilbheum dhuit?—Am bheil teagasg na slàinte tre Iosa, agus sin le creidimh ann, tuille is simplidh agus iriosal air do shon?—Am bheil do chridhe a deanamh ceannairc aig smuain a bhi faighinn tròcair agus tiodhlac saor "gun airgiod, agus gun luach?"—O na bithibh a cogadh an aghaidh bhur tròcairean fein. Na leigibh le clach-chinn na h-oisinn priseil so bhi dhuibh na " clach-thuislidh agus carraig oilbheim," ach an àite sin deanaibh gàirdeachas a chionn gu'n d'ullaich Dia slighe slàinte cho glòrmhor dha fein, agus cho do-labhairt beannaicht dhuinne.

VI. Bha'n nathair umha air a togail suas air crann anns a champa, chum gu'm biodh a chungaidh-leighis an taobh a stigh ruigheachd na h-uille neach.—Mar so bha' Iosa air a thogail suas air a chrann-cheusaidh, agus a ta e fathast air fhoillseachadh ann an t-soisgeul searmonichte do na h-uile creutair. *Marc.* xvi. 16. Dh'fheudadh nach biodh tuigse comh-ionnan soilleir do'n nathair umha aig na h-uile aon

ann an campa Israeil;—gidheadh, fhuaireadh i na leighis eifeachdach leis na h-uile aon a dh'amhairc g'a h'ionnsuidh, ged a dh'fheudadh astar agus nithe eile an leirsinn a dheanamh neo-shoillier.—Tha'n creidimh is anfhann, ma tha Criosd aige air son a chuspair, gu do-mheas luachmhor.—Beannaichte gu robh Dia, cha'n e ar creidimh cion-fath chiutach ar slàinte, ach na tha ar creidimh a faotainn agus air am bheil e ag earbsa, eadhon fìreantachd neo-thruaillidh agus reite neo-chriochnach an Tighearn' Iosa Criosd. Air a sgàthsan tha Dia air a dheanamh reidh ri peacaich. Tha sinn air ar n-aonadh ann a Mhac gràdhach. *Eph.* i. 6. Ach gu'n d'thoir sinn gloir de Dhia agus gu'm buanaich sinn chum na crìche, tha feum againn a ghlaodhach do ghnàth, "A Thighearn, meudaich ar creideamn."

VII. Ann an cor Israelach air a lot, dh'fheumadh a sheall-tainn ris an nathair umha bhi gu h-ealamh. Bha moille uamhasach cunnartach. Agus ciod a their sinn riubhsan, air dhoibh rabhadh fhaighinn gu teichidh o'n fheirg a ta gu teachd, gus an dòchas air a chuir fa'n comhair anns an t-soisgeul, a labhras mu "am ni's cothromaiche?"—O ceal-gaireachd a pheacaidh! Is maith a dh'fheudas Fear-Sgrù-daidh spioradaibh cridhe an duine a ràdh gu bheil e "ceal-gach thar na h-uile nithe, agus aingidh."—Ciod! Am bheil cuing chràidhteach a pheacadh agus Shatain co mianach is gu bheil iad neo-thoileach a bhi air an saoradh uatha? Am bheil e tuille's luath dhoibh a bhi air am beannachadh? —C'arson uime sin, a tha iad ag ràdh, a'màireach, 'nuair a ta Dia ag ràdh, "An diugh, ma chluinneas sibh mo ghuth, na cruaidhíchibh bhur cridhe."—Iarraibh an Tighearn am feadh a ta e r'a fhaotainn;" air eagal gu'mionnaich e 'na fheirg, "cha teid iad a steach dom' shuaimhneis."

VIII. Cha robh meadhon leigheis air bith eile air son Israelaich a bha air a lotadh an dara uair, ach na thug lasachadh dha an toiseach.

An do pheacaich gin air bith agus an do thuit e'n eusontas on a b'aithne dha an fhirinn? Pheacaich sinn uile a bhràithribh. Gu'n d'thoir an Tighearn dhuinn mothuchadh ni's doimhne do'r n-eusontais, agus gu'n d'thoir e oirnn, aithreachas a dheanamh agus gràin a ghabhail dhinn fein ann an duslach agus an luaithree, oir, gu deimhin tha e na ni olc agus searbh Dia a threigsinn. Ach na leigibh leinn tuiteam ann an eù-dochas.—"Tha dochas aig Israeil a

thaobh an ni so."—"Ma pheacaicheas neach air bith tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criosd am firean."—"Is esan an iobairt-reitich air son ar peacanna."—Leigeadh leinn ath-philleadh gus an leighis so, agus chi sinn gu bheil "fhuil-san fathast a glanadh o gach uile peacadh."

Dh'fheudadh nithe àraidh eile a bhi air an ainmeachadh sam b'urradh dhuinn slàinte Chriosd leanachd suas 'sa chunntais air a thoirt dhuinn do'n t samhladh riochdmhor so; ach, theagamh, gu'm bi e ni's tarbhaiche dhuinn a chuis a thoirt ni's fhaigse dhuinn fein, agus beachd-smuaineachadh air an steigh-teagasg le càradh pearsanta do'r cor fein. Leig leam uime sin, a Leughadair ghràdhaich, fharaid, Am bheil thu faireachdainn an lot? Am bheil fhios agad gu bheil thu air do lotadh, agus gu'r e bàs a leanas. No gu labhairt ni's soilleir; Am bheil thu faireachdainn gu bheil thu a'd' pheacach, a'd' chiontach do lagh Dhia fior agus naomh, agus gu bheil thu air son d'eusontais buailteach do'n bhinn uamhasaich do sgrios siorruidh 'san àite sin far nach d'thig dochas a chaoidh, "far nach bàsaich a chnuimh, a's nach teid an teine as?" Cia uamhasach a dh'fheumadh cuis Israelaich a bhi a dh'fhanas, neo-fhaireachail d'a chunnart, am feadh bha nimh na nathrach caitheamh a bhuill; ach is eagallaich gu mor do staid, ma tha thu aineolach do'd chor mar pheacach, agus do'n ditidh do'm bheil thu buailteach le t-easumhlachd. "An t-anam a chiontaicheas, gheibh e bas." Cha'n'eil dearbhadh peacaidh a treorachadh a pheacach gu trocair, ach is tric tha e na mheadhon gu trocair a chliuthachadh do'n pheacach.

Leig leam a nis fheorachadh ni's fhaide, An aithne dhuit an ioc-shlaint? An d'fhuair thu slainte agus sabhaladh do t-anam ciontach agus leonta ann an eiric uil'-fhoghainteach an Tighearn' Iosa Criosd? An d'ionnsuich thu le fiosrachadh ciod is ciall do na fochlaibh priseil sin, "Le a bhuillibhsan tha sinn air ar tearnadh?" An do threig thu na h-uile bun-earbsa fallsa, agus an do theich thu chum didean do'n dochas air a chuir romhad 'san t-soisgeul, an dochas maith so nach cuirear gu naire? An e Criosd agus a shlaint na h-uile ris am bheil thus' ag amhairc, air son tearmunn o fheirg toilltinneach, air son deadh-ghean an lathair Dhia, agus air son na beatha maireannaich? Agus am bheil an gràdh so gad' cho-eiginneachadh "chum thu fein a thoirt dhasan,

mar dhream a ta beò e na marbhaibh, agus do bhuill 'nan armaibh fireantachd do Dhia?"

'Nan diultadh aon air bith do na h-Israelaich leònta an doigh leighis so, air a dhealbh le gliocais Dhia, agus air a shuidheachadh le a throcair air son an slainte agus an sàbhaladh,—dh'fheumadh e bhi gu'm b'e am bàs buil cinnteach dhoibh e—agus feùdar a ràdh umpasan nach gabh ri teachdaireachd na tròcair, air a chur sios anns an t-soisgeul gu bheil iad a cur an lamh-scrìobhaidh ri barrandas am bàis fein, agus "gur e am binn orra fein nach airidh iad air a' bheatha mhaireannaich."—Tha e na ni eagallach tàir a dheanamh air mòralachd—teicheah fathast air son dìdean g'a tròcair, o bhuaidhean uamhasach an Dia a's àirde: ach cha'n'eil tearmunn air bith air fhagail acasan, eadhon anns am foirfe diadhachd, a pheacaicheas an aghaidh a throcair, le bhi diultadh an aon amar tre'n urradh dha a mhain ruith a dh'ionnsuidh na'n ciontach.—Tha so gu deimhin 'na pheacadh an aghaidh na h-iocshlaint. Arson an leithidibh "cha'n fhagar ach dùil eagallach ri breitheanas, agus fearg théinnteach, a sgriosas na h-eascairdean; oir cionnus a theid sinne as, ma ni sinn dimeas air slainte co mòr?"

Beannaichte gu robh Dia, cha deach a bhinn fathast a thoirt a mach oirnn. Tha guth tròcair fathast a seirm 'nar cluasaibh—"Tha àite falamh ann fathast—Ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gn saor.—Eisdibh agus mairidh bhur n-anam beò.—Creidibh 'san Tighearn Iosa Criosd, agus bithidh sibh air bhur sàbhaladh."

Bha eifeachd an teagaisg so gu bitheanta soilleir, ach theagamh nach robh e ann an seòl ni's comharraichte no ann an cuis ciontaich a bh'air a chrochadh an Duneidin an 1785. Mu thrì seachdanan roimh àm a chrochaidh, chaidh duin' uasal g'a fhaicinn, agus fhuair se e ann an sàruchadh inntinn mu'n doigh anns an sealbaichidh e fabhar Dhia. Dh'innis e dha gu'm faca na h-uiread e, agus sheòl iad e bhi saoithreachadh le Dia chum 'sgu'm faigheadh e tròcair; ag aithneadh cleachdaidhean eagsamhuil nach robh do dh'eifeachd maith air bith fathast; oir ged' a bha e toileach ni air bith a dheanamh, gidheadh fhuair e a dheuchainnean uile neo-eifeachdach chum sìth a thabhairt d'a inntinn thrioblaidich. Leig an duin' uasal fhaicinn dha, o fhocal Dhe, gu'n robh an obair a dh'fhìreanaicheas a mi-dhiadhaidh air

a criochnachadh cheana le Iosa Criosd, agus gu bheil Dia lan-toilichte ann, a dh'fhoillsich e gu h-iomlan le a thogail suas o na marbhaibh ; agus dh'iarr e air a smuaineachadh, gu robh e comh-ionnan faoin, agus ciontach, a dh'fheuchainn obair a dheanadh a bha criochnaichte gu foirfe le Mac Dhe, no a dh'fheuchainn le ni air bith a b'urradh dha fein a dheanamh, Iehobhah a dheanamh reidh, do bhrì gu bheil e deadh-thoilichte cheana anns na 'rinn an Slànuighear. Leig e fhaicinn dha an rathad, anns am bheil na ciontaich air an cuir fo smuain anns an obair chriochnaichte so, le " bhi creid-sinn ann an Dia dh'fhireanaicheas an duine mi-dhiadhaidh ;" agus mhinich e gu sonruicht foclaibh Chriosd air an steigh-teagaisg chudthromach so, " Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is eigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a bheatha mhaireannach aige." Leig e fhaicinn dha gu bheil gach aon 'nan luchd-brisidh air lagh Dhe ; gu robh esan fein, mu'n robh e air a dhìteadh le lagh dhaoine, fo a mhallachadh eagallach ; agus gu robh an ìoc-shlaint uile-chumhachdach freagarrach do gach uile sheorsa pheacach, a chionn gu'n d'thainig Iosa Criosd chum bàs fhaotainn air son na cinn fheadhna ; Chomharraich e mach aig an aon am iomad samhladh do a leithid a fhuair tròcair, mar, am boirionnach a bha na peacach (*Luc.* viii. 37, gus an deireadh), Zaccheus (*Luc.* xix. 1—11), an gaduiche air a chrois (*Luc.* xxiii. 39—44), na h-Iudhaich (*Gniomh.* ii. 41), na Corintianaich (1 *Cor.* vi. 11), fear-coimhead a phrìosan aig Philippi (*Gniomh.* xvi. 23—35), agus Pòl (1 *Tim.* i. 15, 16).

Dhealruich a ghnuis am feadh a bha e fathast a labhairt ; mu'n d'fhag se e, dhinnis e dha gu'n b'urradh dha a mhuinghin a shuidheachadh anns na bh'air a chuir roimhe ; Agus an ath-latha fhuair se e sona agus aoibhneach, a cuir a dhòchas ann an obair criochnaicht' Iosa. Beagan laithean an deigh sin chunncas e le dithis pearsa, d'an d'innis e gu'm faca na h-uiread e, agus gu'n do chomharraich feadhon dhiubh mach rathad air son faighinn gu Dia, le bhi 'gùrnuigh a silidh deuraibh, le bhi deanamh a dhichioll gu Criosd a ghabhail : Agus thug iad misnich d ha buannachadh ann an leithid so do ghniomharan, agus thubhairt iad, gu'm faigheadh e anns an doigh so sìth le Dia, agus gu faigheadh e fagus dha. Dh'fheuch e na h-uile meadhon a chomharraich

iad mach, chum 'sgu'm faigheadh e sìth, "ach" thubhairt e "dh'fheudadh iad co maith iarraidh orm am bior-greasaidh iaruinn so itheadh, oir fhuair mi mi fein fathast co fad o Dhia agus a shith sa bha mi riamh: agus 'nan d'fhan mi 'san rathad so, chriochnaicheadh e an eu-dochas, agus an call mo reuson. Ach bha e taitneach do Dia gu'n d'thainig duin' uasal g'am ionnsuidh, agus 'nur a dh'innis mi dha ciod a bha mi deanamh, agus an amhghar anns an robh mi, dh'innis e dhomh nach b'urradh dhomh sòlas air bith fhaighinn san doigh sin, oir chriochnaich Criosd air a chrann-cheusaidh an obair sin a mhàin a b'urradh mo shàbhaladh; gu'n do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal chum bàs fhaighinn air son pheacaiche; gu'm biodh an neach a chreideas air a shàbhaladh; agus gu'm faighinn sith le Dia, agus nach b'urradh dhomh fhaighinn ach le so a chreidsinn. Chomharraich e mach earrearrannan de'n Sgriobtuir, agus dh'iarr e orm aire a thoirt do na tha focal De a foillseachadh, agus na h-uile ni a ta na aghaidh a dhiultadh. Agus a nis bheachd-smuainich mi a'r na nithe sin, agus fhuair mi iad direach mar a dh'aithris e iad; Tha mi faicinn, gur ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic fein, chum as g' b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige: Agus o na chreid mi so, tha mi gu tur air matharrachadh; tha mi sona nis, 'surradh dhomh teachd am fagus do Dhia a nis; 'surradh dhomh ùrnuigh a dheanamh ris le taitneas; tha mo chridhe eutrom a nis, oir tha mi faireachdainn an uallach sin a shaoil leam a chuireadh fuidhe mi air a thoirt air falbh gu siorruidh; tha na h-uile ni ùr dhomh, tha mi cuir seachad na h-oidhche gu socrach, agus gu deimhin cha'n urradh dhomh innsidh dhuit a' modh a ta mi mothachainn.

CRIOCH.

GLASGOW:
Printed at the University Press, by E. Khull, Dunlop Street,
For the Glasgow Religious Tract Society, and Sold at their Depositories, 158, Trongate, and 99, Buchanan Street.
And in Edinburgh, at the Religious Tract Society's Depository, 6, East Register Street.